TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2026 m. kovo 26 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga – Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 – Bendrijos muitinės kodeksas – Importo ir eksporto procedūros – Muitinės vertės nustatymas – 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis ir b punkto iv papunktis – Patikslinimas atsižvelgiant į pirkėjo patirtas išlaidas – Išlaidos, susijusios su nematerialiomis etikečių, klijuojamų prie konservuotų maisto produktų dėžučių, maketų kūrimo paslaugomis – Sąvoka „talpykla“ – Nematerialios paslaugos, teikiamos Europos Sąjungos teritorijoje“

Byloje C-307/23

dėl *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija) 2023 m. sausio 17 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2023 m. gegužės 17 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

G GmbH

prieš

Hauptzollamt H

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen, teisėjai I. Ziemele (pranešėja), A. Kumin, S. Gervasoni ir M. Bošnjak,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *G GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* L. Harings,

– *Hauptzollamt H*, atstovaujamos S. Hein,

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. Bain, J.-L. Carré ir B. Fodda,

* Proceso kalba: vokiečių.

– Europos Komisijos, atstovaujamos B. Eggers ir F. Moro,

susipažinęs su 2025 m. spalio 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307; toliau – Muitinės kodeksas), 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio ir b punkto iv papunkčio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *G GmbH* ir *Hauptzollamt H* ginčą dėl importo muitų išieškojimo *a posteriori* už etiketes, priklijuotas prie konservuotų maisto produktų dėžučių.

Teisinis pagrindas

3 Muitinės kodekso 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į [Europos ekonominės] Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais <…>“

4 Šio kodekso 32 straipsnyje numatyta:

„1. Nustatant muitinę vertę pagal 29 straipsnį, prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos pridedama:

a) toliau išvardytos išlaidos, neviršijant atitinkamų pirkėjo išlaidų, neįskaitytų į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną prekių kainą, dydžio:
   i) komisiniai ir apmokėjimas tarpininkams, išskyrus pirkimo komisinius;
   ii) išlaidos talpykloms su atitinkamomis prekėmis, jeigu tokias talpyklas muitinė laiko importuotų prekių neatskiriama dalimi;
   iii) pakavimo išlaidos, susijusios ir su darbu, ir su medžiagomis;

b) atitinkamai paskirstyta toliau išvardytų pirkėjo tiesiogiai arba netiesiogiai, nemokamai arba sumažintomis kainomis tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, susijusių su importuojamų prekių gamyba ir pardavimu eksportui, vertė, tiek, kiek ši vertė nebuvo įskaityta į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą:
   i) medžiagų, komponentų, dalių ir panašių daiktų, įeinančių į importuojamų prekių sudėtį;
   ii) įrankių, štampų, formų ir panašių daiktų, naudotų importuojamoms prekėms gaminti;
   iii) medžiagų, sunaudotų gaminant importuojamas prekes;
   iv) inžinerinių, projektavimo, meninio apipavidalinimo, dizaino darbų, įskaitant eskizų ir brėžinių parengimą, atliktų ne Bendrijoje ir būtinų importuojamų prekių gamybai;

<…>“

5 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382) I priede pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros pirmos dalies I skyriuje yra A dalis „Bendrosios Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės“. 5 bendroji taisyklė dėl prekių klasifikavimo suformuluota taip:

„Be pirmiau išdėstytų nuostatų[,] toliau išvardytoms prekėms taikomos šios taisyklės:

a) fotoaparatų ir kino kamerų, muzikos instrumentų futliarai, ginklų dėklai, braižybos priemonių, papuošalų dėžutės ir panašios talpyklos, specialios formos arba kitaip pritaikytos tam tikriems daiktams arba jų rinkiniams laikyti, tinka ilgai naudoti ir pateikiamos kartu su daiktais, kuriems jos skirtos, klasifikuojamos kartu su tokiais daiktais, jeigu jie paprastai parduodami tokiose talpyklose. Tačiau ši taisyklė netaikoma talpykloms, kurios suteikia visumai savo esminį požymį;

b) atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas 5 taisyklės a punkto nuostatas, pakavimo medžiagos arba pakavimo talpyklos <…>, pateikiamos kartu su jose supakuotomis prekėmis, klasifikuojamos kartu su tomis prekėmis, jeigu jos paprastai naudojamos tokioms prekėms pakuoti. Tačiau šios nuostatos taikyti neprivaloma, kai tokios pakavimo medžiagos arba pakavimo talpyklos akivaizdžiai tinka naudoti pakartotinai.“

6 5 bendrosios taisyklės 1 išnašoje nurodyta, kad sąvokos „pakavimo medžiagos“ ir „pakavimo talpyklos“ įvardija visas išorines ar vidines talpyklas, laikiklius, vyniojimo medžiagas arba atramas, išskyrus pervežimo prietaisus (pavyzdžiui, pervežimo konteinerius), dirbinius iš brezento ir pagalbinius pervežimo reikmenis ar įrangą. Sąvoka „pakavimo talpyklos“ netaikoma talpykloms, išvardytoms 5 bendrosios taisyklės a punkte.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

7 Nuo 2012 m. gruodžio 12 d. iki 2013 m. gegužės 30 d. G, Vokietijoje esančio muitinės sandėlio savininkė, atliko dešimt muitinio įforminimo operacijų, susijusių su trečiųjų šalių tiekėjų parduotais ilgo laikymo konservuotais maisto produktais, kad jie būtų išleisti į laisvą apyvartą taikant asmens pageidaujamoje vietoje įforminamą procedūrą. Pirkėjas nemokamai elektroniniu būdu tiekė tiekėjams maketus, kurie buvo naudojami gaminant etiketės, klijuojamas prie konservų dėžučių. Šias etiketes tiekėjai spausdindavo ir klijuodavo prie konservų dėžučių. Minėtų etikečių maketus pirkėjo užsakymu ir lėšomis sukūrė Vokietijos dizaino agentūros.

8 Deklaruotose muitinėse vertėse buvo nurodyta suma, kurią pirkėjas turi sumokėti tiekėjams pagal juos siejančias sutarties nuostatas, įskaitant ne tik maisto produktų kainą, bet ir pakuočių, skirtų mažmeninei prekybai konservų forma, kainą, taip pat sumą, susijusią su etikečių spausdinimu ir pritvirtinimu, išskyrus pirkėjo patirtas išlaidas, susijusias su maketų kūrimu.

9 2014 m. vasario 20 d. pateiktu pranešimu apie mokėtiną mokestį *Hauptzollamt H* išieškojo *a posteriori* 1 412,61 EUR muitą, atitinkantį prie konservų dėžučių priklijuotų etikečių maketų kūrimo išlaidų įtraukimo į deklaruotas muitines vertes sumą.

10 Pirmosios instancijos teismas atmetė G dėl šio pranešimo pareikštą ieškinį, motyvuodamas tuo, kad etiketė, kurioje aprašomas konservų turinys ir kuri juos iš tikrųjų reklamuoja, yra neatsiejama nuo pačios konservų dėžutės, kaip talpyklos, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį.

11 Dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo G pateikė apeliacinį skundą *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Šis teismas pažymi, kad į Europos Sąjungos teritoriją importuotų prekių muitinė vertė nustatoma remiantis sandorio verte, prie kurios pridedamos Muitinės kodekso 32 straipsnyje nurodytos išlaidos.

12 Minėto teismo teigimu, nekyla abejonių, kad G naudojamos konservų dėžutės yra „talpyklos“, kaip jos suprantamos pagal šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį, kurių gamybos sąnaudos, įskaitant išlaidas, susijusias su pačia dėžute ir etiketės spausdinimu bei pritvirtinimu prie jos, turi būti vertinamos siekiant nustatyti muitinę vertę, nes ši etiketė yra nedalomas vienetas su konservų dėžute.

13 Vis dėlto jis pažymi, kad tokia išvada nėra akivaizdi, kiek tai susiję su nematerialiomis etikečių, klijuojamų prie šių dėžučių, maketų kūrimo paslaugomis. Iš tiesų šiam kūrimui būtinos paslaugos gali būti priskirtos prie minėto kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktyje nurodytų „inžinerinių, projektavimo, meninio apipavidalinimo, dizaino darbų, įskaitant eskizų ir brėžinių parengimą“.

14 Vis dėlto tokiu atveju pagal šią nuostatą muitinė vertė turėtų būti tikslinama atsižvelgiant į su šiomis paslaugomis susijusias sąnaudas tik su sąlyga, kad minėtos paslaugos buvo suteiktos už Sąjungos teritorijos ribų, o šiuo atveju taip nėra, nes aptariami maketai buvo sukurti Vokietijoje.

15 Šiomis aplinkybėmis *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar išlaidos, susijusios su maketų etikečių parengimu spausdinti Sąjungos muitų teritorijoje, turi būti pridedamos prie sandorio vertės pagal [Muitinės kodekso] 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį arba 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktį, jeigu Sąjungos muitų teritorijoje reziduojanti pirkėja nemokamai pateikia maketus elektronine forma tiekėjams trečiojoje šalyje?“

Dėl prejudicinio klausimo

16 Prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis ir b punkto iv papunktis turi būti aiškinami taip, kad išlaidos, susijusios su nematerialiomis etikečių, klijuojamų prie į Sąjungos teritoriją importuotų konservuotų maisto produktų dėžučių, maketų kūrimo paslaugomis, turi būti pridedamos prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos už šias importuotas prekes, jei šie maketai buvo sukurti pirkėjo prašymu ir sąskaita Sąjungos teritorijoje ir nemokamai suteikti tiekėjams elektronine forma.

17 Kadangi Muitinės kodekse nėra aiškiai apibrėžta, kaip tokios išlaidos turi būti vertinamos muitų tikslais, šiame klausime nurodytas nuostatas reikia aiškinti atsižvelgiant ne tik į jų formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės aktų, kuriuose jos įtvirtintos, tikslus (šiuo klausimu žr. 2025 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Storstockholms Lokaltrafik*, C-422/24, EU:C:2025:980, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

18 Dėl, pirma, šių nuostatų formuluotės reikia konstatuoti, kad Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nustatyta, kad nustatant muitinę vertę prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos pridedamos „išlaidos talpykloms su atitinkamomis prekėmis, jeigu tokias talpyklas muitinė laiko importuotų prekių neatskiriama dalimi“.

19 Pagal šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktį prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos taip pat pridedama „inžinerinių, projektavimo, meninio apipavidalinimo, dizaino darbų, įskaitant eskizų ir brėžinių parengimą“, naudojamų gaminant ir parduodant importuojamas prekes eksportui, vertė, kai šias prekes ir paslaugas pirkėjas tiesiogiai ar netiesiogiai tiekia ar teikia nemokamai arba sumažintomis sąnaudomis, su sąlyga, kad jie buvo atlikti „ne Sąjungoje“ ir yra „būtini importuojamų prekių gamybai“.

20 Siekiant atskirti atitinkamas šių dviejų nuostatų taikymo sritis, reikia pažymėti, kad minėto kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis susijęs su išlaidomis prekėms ir paslaugoms, būtinoms „importuotoms prekėms“ gaminti, o to paties kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje daroma nuoroda į išlaidas „talpykloms su atitinkamomis prekėmis, jeigu tokias talpyklas muitinė laiko importuotų prekių neatskiriama dalimi“.

21 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamų prekių muitinę vertę G deklaravo atsižvelgdama, be kita ko, į jų talpyklų sąnaudas, t. y. konservų dėžučių gamybos išlaidas ir prie jų klijuojamų etikečių spausdinimo išlaidas, tačiau nebuvo atsižvelgta į nematerialių šių etikečių kūrimo paslaugų išlaidas.

22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme neginčijama, kad nematerialios paslaugos, reikalingos maketams, kurie elektronine forma pateikiami importuojamų prekių tiekėjams, kad jie galėtų atspausdinti pagrindinėje byloje nagrinėjamas etiketes, kurti, laikomos „prekėmis ir paslaugomis“, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punktą. Šiuo klausimu buvo nuspręsta: kadangi šios nuostatos formuluotėje aiškiai nurodomos „prekės“ ar „paslaugos“, jos taikymo sritis neapsiriboja materialiais daiktais (2020 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *BMW*, C-509/19, EU:C:2020:694, 18 punktas).

23 Vis dėlto, kaip priminta šio sprendimo 20 punkte, šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktyje daroma nuoroda į prekių ir paslaugų, būtinų „importuotoms prekėms“ gaminti, sąnaudas.

24 Tačiau minėto kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio formuluotėje daromas skirtumas tarp šių prekių ir jų „talpyklų“, nes šioje nuostatoje ši sąvoka aiškiai minima.

25 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 2658/87 I priedą sudarančios Kombinuotosios nomenklatūros pirmos dalies 1 antraštinės dalies A skirsnio 5 bendrosios taisyklės 1 išnašą žodis „talpykla“ siejamas su sąvoka „pakavimo medžiagos ir talpyklos“, nes ji reiškia „visas išorines ir vidines talpyklas, laikiklius, vyniojimo medžiagas arba atramas“. Be to,

remiantis jurisprudencija, sąvoka „pakavimo medžiagos ir talpyklos“ apima talpyklas, tinkamas ne tik prekėms transportuoti, bet ir jas sandėliuoti bei parduoti (1988 m. spalio 5 d. Sprendimo *Schmid*, 357/87, EU:C:1988:478, 8 punktas).

26 Kadangi nematerialios paslaugos, susijusios su nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytų etikečių maketų kūrimu, skirtos prie importuotų konservų dėžučių klijuojamoms etiketėms spausdinti, Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio formuluotėje neatmetama galimybė, kad dėl jų patiriamos išlaidos gali būti susijusios su „talpyklomis“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu šie maketai iš tikrųjų yra su šiomis talpyklomis glaudžiai susijęs elementas.

27 Atsižvelgiant į tai klausimas, ar šias etiketes galima atskirti nuo konservų dėžučių, neturi lemiamos reikšmės tokiam vertinimui. Iš tiesų etiketėse pateikiama informacija, be kita ko, apie tai, kokia yra importuoto konservuoto maisto produkto sudėtis, jo laikymo trukmė, ar net rekomendacijos, kaip parengti ir (arba) vartoti jo turinį, kuri yra būtina tam, kad būtų galima juo prekiauti, ir prireikus gali palengvinti jo naudojimą.

28 Vis dėlto dėl to, kad prie konservų dėžučių nėra priklijuotų etikečių, jų turinys iš esmės netampa nebenaudotinas, todėl šių etikečių negalima laikyti nei šių dėžučių turinio dalimi, nei būtinomis jų gamybai, kaip tai suprantama pagal minėto kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktį (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *BMW*, C-509/19, EU:C:2020:694, 20 punktą).

29 Darytina išvada, kad, nepaisant to, jog nei Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio, nei šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunkčio formuluotėse nėra aiškios nuorodos į tai, kaip muitinės tikslais turi būti vertinamos nematerialios etikečių, klijuojamų prie konservuotų maisto produktų dėžučių, maketų kūrimo paslaugos, šios išlaidos gali būti priskirtos prie talpyklų išlaidų kategorijos, kaip tai suprantama pagal šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii) papunktį, nes tarp šių maketų ir talpyklų – šių konservuotų maisto produktų dėžučių – yra glaudus ryšys, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

30 Antra, dėl minėto kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio ir b punkto iv papunkčio konteksto ir šių nuostatų struktūros reikia priminti, kad pagal to paties kodekso 29 straipsnį importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, prireikus patikslinta, be kita ko, vadovaujantis Muitinės kodekso 32 straipsniu (2022 m. birželio 9 d. Sprendimo *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 25 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Kaip jau yra nurodęs Teisingumo Teismas, muitinė vertė turi būti nustatoma pirmiausia pagal importuotų prekių „sandorio vertės“ metodą. Šis muitinės vertės nustatymo metodas laikomas tinkamiausiu ir dažniausiai naudojamu (2022 m. birželio 9 d. Sprendimo *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Taigi už importuotas prekes faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina paprastai yra muitinės vertės apskaičiavimo pagrindas, net jei ši kaina yra informacija, kurią gali reikėti patikslinti (šiuo klausimu žr. 2022 m. birželio 9 d. Sprendimo *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Konkrečiai kalbant elementai, kuriuos reikia pridėti prie už importuotas prekes faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos, siekiant nustatyti jų muitinę vertę, išvardyti Muitinės kodekso 32 straipsnyje.

34 Šiuo klausimu, kaip pažymėta šio sprendimo 20 punkte, šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje konkrečiai daroma nuoroda į importuotų prekių „talpyklas“, o minėto kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktyje, priešingai – į darbų, būtinų „importuotoms prekėms“ bendrai gaminti, vertę.

35 Tokiomis aplinkybėmis Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nustatyta speciali importuojamų prekių muitinės vertės tikslinimo pagal sąnaudas, rodančias glaudų ryšį su jų talpykla, taisyklė, neatsižvelgiant į paslaugų, su kuriomis susijusios šios išlaidos, pobūdį, priešingai nei šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktyje, kuriame numatytas tikslinimas atsižvelgiant į nematerialias paslaugas, būtinas importuojamoms prekėms gaminti, nedarant konkretaus skirtumo tarp pačių prekių ir jų talpyklų.

36 Nors, siekiant patikslinti „importuotų prekių“ muitinę vertę, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punktą, šios nuostatos iv punkte pateiktas aiškus geografinis patikslinimas dėl joje nurodytų nematerialių paslaugų teikimo vietos, šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nepateikiamas joks lygiavertis patikslinimas dėl galimo šios vertės koregavimo atsižvelgiant į šių prekių talpyklų gamybos sąnaudas. Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė nustatyti atskirą patikslinimo sistemą, atsižvelgdamas į tai, ar nagrinėjamos išlaidos susijusios su nematerialiomis paslaugomis, glaudžiai susijusiomis su importuojamų prekių talpyklomis, ar su tokiomis paslaugomis, kai jos būtinos pačioms importuotoms prekėms gaminti.

37 Iš Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio taikymo srities ypatumų matyti, kad išlaidoms, susidarančioms dėl nematerialių paslaugų, glaudžiai susijusių su importuojamų prekių talpyklomis, taikoma ta pati muitinės vertės tikslinimo tvarka, kaip ir ta, kuri taikoma išlaidoms, susijusioms su prekėmis ar materialiomis paslaugomis, būtinomis šioms talpykloms gaminti. Taigi, kad būtų taikoma kitokia šių nematerialių paslaugų sąnaudų tikslinimo sistema, Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo tai aiškiai nurodyti, kaip tai padaryta šio kodekso 32 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktyje dėl produktų ir paslaugų, reikalingų importuojamoms prekėms pagaminti.

38 Taigi reikia konstatuoti, kad minėto kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis taikomas visoms išlaidoms, glaudžiai susijusioms su prekių talpyklų gamyba, kaip, atrodo, yra pagrindinėje byloje nagrinėjamų nematerialių paslaugų kuriant maketus atveju.

39 Trečia, Muitinės kodekso taisyklėmis, susijusiomis su muitinės vertės nustatymu, siekiama sukurti teisingą, vienodą ir neutralią sistemą, kuri neleistų naudoti savavališkai nustatytų arba fiktyvių muitinės verčių. Taigi muitinė vertė turi atspindėti realią importuotos prekės ekonominę vertę, todėl ją apskaičiuojant būtina atsižvelgti į šios prekės elementų, turinčių ekonominę vertę, visumą (2022 m. birželio 9 d. Sprendimo *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 24 punktas).

40 Šiuo klausimu neginčijama, kad nematerialios etikečių, klijuojamų prie konservuotų maisto produktų dėžučių, maketų kūrimo paslaugos turi aiškią ir kiekybiškai įvertinamą ekonominę vertę. Atsižvelgimas į tokių paslaugų sąnaudas padeda įgyvendinti tikslą nustatyti muitinę vertę, atitinkančią realią importuojamų prekių ekonominę vertę.

41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis ir b punkto iv papunktis turi būti aiškinami taip, kad išlaidos, susijusios su nematerialiomis etikečių, klijuojamų prie į Sąjungos teritoriją importuotų konservuotų maisto produktų dėžučių, maketų kūrimo paslaugomis, turi būti pridedamos prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos už šias importuotas prekes, jei šie maketai buvo sukurti pirkėjo prašymu ir sąskaita Sąjungos teritorijoje ir nemokamai suteikti tiekėjams elektronine forma, su sąlyga, kad minėti maketai yra glaudžiai susiję su importuotų prekių talpyklomis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 32 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis ir b punkto iv papunktis

turi būti aiškinami taip:

išlaidos, susijusios su nematerialiomis etikečių, klijuojamų prie į Sąjungos teritoriją importuotų konservuotų maisto produktų dėžučių, maketų kūrimo paslaugomis, turi būti pridedamos prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos už šias importuotas prekes, jei šie maketai buvo sukurti pirkėjo prašymu ir sąskaita Sąjungos teritorijoje ir nemokamai suteikti tiekėjams elektronine forma, su sąlyga, kad minėti maketai yra glaudžiai susiję su importuotų prekių talpyklomis.

Parašai.